

Stora Grabbar

En tidning för stora grabbar och tjejer

Föreningen De Stora Grabbarna

Föreningen består f.n av 341 medlemmar, varav 137 kvinnliga och 204 manliga medlemmar. Dessutom 119 Stödjande Intressenter.

Det är även möjligt för företag att bli "Stödjande Företag". Syftet med föreningen är att vara forum för kontakt och gemenskap efter avslutad idrottskarriär. Vi vill även uppmuntra framtida Stora genom våra "fadderstipendium".

För att underlätta kontakterna ger vi ut en matrikel, som vi med en del arbete håller ständigt uppdaterad med adress och telefonnummer och födelsedata. (För den skull att vi vill uppvakta på bemarkelsedagarna). Ändringar ber vi få skickade till Torsten Torstensson, torsten.karin@gmail.com

För den facila årsavgiften 150:- för Stora Grabbar samt 350:- för Stödjande intressent får du:

1. Tidningen med bilder från nu och då.
2. Matrikeln med kontaktinfo och bevakning av jämna dagar.
3. Tillgång till vår hemsida som är ett uppslagsverk i friidrott.

Föreningens plusgiro är 250478-5. Till Dig som är bosatt i utlandet och skall betala Din årsavgift skall

Du ange ett IBAN-nummer (SE19 9500 0099 6042 0250 4785) samt (NDEASESS).

Styrelsen Stora Grabbar

Ordförande	Björn Nilsson	08-626 91 05, 070-2181500	bjorn.o.nilsson@iva.se
Sekreterare	Anne-Marie Nenzell	0734-26 25 76, 0225-41229	amgustafsdotter@gmail.com
Kassör	Åke Nilsson	0705-48 56 10	k.ake.nilsson@gmail.com
Ledamot	Leif Librand	031-91 32 86, 073-707 07 35	leif.librand@gmail.com
Ledamot	Bertil Wistam	08-32 19 46, 0706-97 77 21	bertilwistam@comhem.se
Ledamot	Rajne Söderberg	040426264, 070593 59 82	rajne@telia.com
Ledamot	Hans Lagerqvist	08-36 33 58, 0708-25 46 66	hasse.lager@home.se
Ledamot	Torsten Torstensson	072-530 14 16	torsten.karin@gmail.com
Ledamot	Linda Haglund	070-4879895	linda.gazelle@gmail.com ;
Revisor	Lennart Jonsson	021-41 65 24, 0705-41 65 24	lennart33@tele2.se
Revisorsuppleant	Bengt-Göran Fernström	08-711 78 73	
Adjungerad	Stig Pettersson	018-10 17 30, 070-539 81 32	stig.pettersson@brevet.nu
Hedersordförande	Rune Larsson	08-583 516 62	

Styrelsen fr vä: Rajne Söderberg, Björn Nilsson, Hans Lagerqvist, Anne-Marie Nenzell, Bertil Wistam, Leif Librand, Åke Nilsson och Torsten Torstensson. Linda Haglund är ny ledamot.

Anv utg: B Nilsson, red B Wistam, medarb: A-M Nenzell, T Torstensson, L Librand, Fredrik Uhrbom

Ordföranden har ordet

Då var det dags igen för ett nytt nummer av tidningen från Föreningen De Stora Grabbarna. Jag hoppas att den är efterlängtd.

Friidrottssäsongen 2014 känns redan ganska avlägsen för mig dåintervädret viner utanför fönstret och slungan tankats i väntan på framtida snöoväder. Men visst minns jag fortfarande friidrottssäsongen med de fina svenska insatserna vid EM i Zürich av Bahta, Fougberg, Ekelund, Aregawi, Jarde, och många andra. Höjdpunkter.

Även SM i Umeå är ett positivt minne som hjälper till att lysa upp i vintermörkret. Det var ett helt perfekt SM-arrangemang av IFK Umeå i början av augusti. Att anrika IFK Umeå skulle organisera bra SM-tävlingar hade jag nog på känn, men det som jag gladdes mest åt var den stora publiken; fyllda läktare och en fin stämning genom alla tre SM-dagarna. Inte ens åskskuren fredag kväll lyckades att kyla ned oss som var där och njöt av de fina tävlingarna. Våra välförtjänta stipendiater Kim Amb, Bålsta IK (spjut) och Irene Ekelund, Malmö AI (sprint) fick ta emot våra utmärkelser.

Ett annat inte lika roligt minne från friidrottssäsongen 2014 är dopinghärvan kring långlöparen Adil Bouafif, vilken rullades upp i slutet av september. Mycket olustig historia och som berörde mig mycket. Jag har själv en bakgrund som läkemedelsforskare som doktor i biokemi och verksam i flera bioteknik- och läkemedelsföretag. Jag vet hur viktig ny forskning och nya läkemedel är för att lindra och bota sjukdomar hos patienter med medicinska behov. Men att använda läkemedelssubstanser för att höja idrottsprestationer är helt fel och är dessutom riktigt farligt. Ja, doping är ett av de största hoten mot vår fina fria idrott, och bidrar redan till att minska populariteten hos allmänheten. Därför måste dopingmissbruket fortsätta att bekämpas med alla tillgängliga medel och beivras. Jag skulle gärna se att straffen för all form av grov doping är livslång avstängning. Jag skulle också gärna vilja att tagna prover kan analyseras retroaktivt långt senare då nya och mer känsliga analysmetoder utvecklats. Om någon dopat sig, kan medaljer och rekord i så fall tas ifrån dig långt senare då proverna analyserats på nytt.

Lyckligtvis åker många fast då analysmetoderna blir allt bättre tack vare hängivna forskare med nya fina metoder. Jag beundrar dopingjägaren professor Arne Ljungqvist som i årtionden framgångsrikt drivit och organiserat det internationella bekämpandet av doping. Därför gladdes jag extra mycket då Arne i november tilldelades den prestigefulla kungliga medaljen Illis Quorum, i tolfte storleken för sina insatser för anti-doping. Föreningen De Stora Grabbarna lyfter på hatten och gratulerar!

Ja, nu får vi se fram emot friidrottssäsongen 2015. Vi har ett VM i Kina, och förstås SM i Söderhamn. Dessa tävlingar ser jag verkligen fram emot. Vinterkylan till trots!

Jag och styrelsen för Föreningen De Stora Grabbarna ber att få önska en riktigt God Jul och ett Gott Nytt Friidrotts-År 2015! Vi ses förstås vid SM i Söderhamn i sommar, hoppas jag!

Från SFIF:s hemsida har vi saxat denna intressanta artikel om finnkampens medeldistanshistoria:

Liten Finnkampshistoria, Manlig medeldistans.

Manliga medeldistanserna 800m och 1500m var en verklig "nyckelbransch" i den svenska totalsegern i Helsingfors 2014. Med 15-7 resp 16-6 svarade man för 18 pluspoäng åt laget vars totala segermarginal blev 23 poäng. Men det var inte bara poängövertikten som gjorde loppet i år extra intressanta. Det fanns åtminstone tre historiska frågeställningar som aktualiserades:

- 1) Johan Rogestedt vann båda sträckorna. Hur många gånger har det hänt tidigare i Finnkampshistorien? När lyckades en svensk senast med detta?
- 2) Det blev alltså en svensk trippel på 1500m. Hur många gånger tidigare har det varit tripplar på 1500m? Har Sverige lyckats med detta tidigare?
- 3) Segertiderna blev 1:47.70 och 3:41.27. Visst känns dessa ovanligt snabba för Finnkampen? Hur många gånger har de egentligen varit bättre? När sprang någon senast ännu snabbare?

Dubbelvinnarna. Under årens lopp - Finnkampen hade ju sin premiär redan 1925 och har varit årlig sedan 1953 - är det många som dubblarat 800m och 1500m, men det är faktiskt ändå bara nio personer som klarat av att vinna båda distanserna samma år. Det här är nämligen den kompletta dubbelvinnarhistorien:

År	Namn	Född	Land	800m	1500m
1950	Lennart Strand		21 S	1:52.3m	3:50.6m
1955	Olavi Vuorisalo		33 F	1:50.2m	3:45.0m
1958	Dan Waern	33	S	1:49.5m	3:42.2m
1960	Dan Waern	33	S	1:49.5m	3:48.4m
1961	Olavi Salonen		33 F	1:48.9m	3:46.1m
1962	Olavi Salonen		33 F	1:48.7m	3:55.4m
1965	Keijo Ceder	41	F	1:48.3m	3:48.1m
1970	Pekka Vasala	48	F	1:50.2m	3:44.1m
1984	Johnny Kroon		60 S	1:49.96	3:44.58
1985	Johnny Kroon		60 S	1:49.27	3:47.29
1986	Johnny Kroon		60 S	1:49.83	3:46.89
1999	Wilson Kirwa		74 F	1:48.21	3:42.63
2014	Johan Rogestedt		93 S	1:47.70	3:41.27

Som synes är det 5-4 till Finland i antal individer men ser man till antalet dubblar är det i stället svenskt övertag 8-7. Detta tack vare att både Dan Waern på 50-talet och Johnny Kroon på 80-talet lyckades tre gånger vardera.

Ser man till åldern för den första dubbeln ligger snittet på 24½ år med Lennart Strand på 29 och Johan Rogestedt på 21 som ytterligheterna.

En annan iakttagelse är den klara dominansen av uttalade 1500m-specialister som "gått ned" till 800m. Undantagen bland de tidigare är bara Keijo Ceder och Wilson Kirwa. För Johan Rogestedt står det väl fortfarande och väger litet, om än med viss fördel 800m.

Tripplarna. Även trippelvinsterna är en exklusiv historia. Här började historien visserligen inte 1925 utan först 1951 då det var premiär för tre-per-land upplägget. Men det innebär ändå att det genomförts 63 stycken sådana Finnkamper (ingen match 1952) - och ändå har vi sett endast fem 800m-tripplar och sju 1500m-tripplar:

<i>År</i>	<i>Land</i>	<i>Plac</i>	<i>Namn</i>	<i>Tid</i>
800				
1967	Sverige	1	Ove Berg	1:48.5m
		2	Kenth Andersson	1:48.8m
		3	Ulf Högberg	1:49.1m
1980	Finland	1	Jorma Härkönen	1:51.22
		2	Heino Lipsanen	1:51.30
		3	Jouni Kareinen	1:51.75
1993	Finland	1	Mikael Söderman	1:51.46
		2	Jarmo Kokkola	1:51.47
		3	Ari Suhonen	1:51.70
1996	Sverige	1	Urban Johansson	1:51.23
		2	Khaled Azerkan	1:51.45
		3	Martin Enholm	1:51.48
2013	Sverige	1	Johan Svensson	1:48.67
		2	Robin Rohlén	1:49.30
		3	Andreas Almgren	1:49.46
1500				
1967	Sverige	1	Anders Gärderud	3:41.2m
		2	Ulf Högberg	3:44.6m
		3	Ove Berg	3:45.8m
1981	Finland	1	Markku Laine	3:40.98
		2	Antti Loikkanen	3:41.10
		3	Jari Hemmilä	3:42.19
1988	Finland	1	Ari Suhonen	3:53.88
		2	Jari Venäläinen	3:54.20
		3	Jukka Savonheimo	3:54.34

1989	Finland	1	Mika Maaskola	3:51.79
		2	Jari Venäläinen	3:52.57
		3	Vesa Siivonen	3:52.74
1993	Finland	1	Ari Suhonen	3:41.44
		2	Sami Alanen	3:41.90
		3	Jari Venäläinen	3:44.29
2004	Finland	1	Jonas Hamm	3:55.60
		2	Jan-Erik Salo	3:55.88
		3	Anders Rockas	3:56.11
2014	Sverige	1	Johan Rogestedt	3:41.27
		2	Jonas Leandersson	3:43.77
		3	Johan Walldén	3:44.76

På båda distanserna var det alltså först på "sextonde försöket" - alltså 1967 - som det blev en medeldistanstrippel. Men då blev det t o m en dubbel trippel - faktiskt historiens enda - genom att det var 3 x Sverige först på båda distanserna. Två löpare - Ulf Högborg och Ove Berg - var dessutom med i båda loppen.

Hur svårt det är att fixa en trippel på medeldistans understryks av tidsgapen. På 800m 16-13-13-3-17 år och på 1500m 16-14-7-1-4-11-10. En trippel sker alltså i stort endast en gång vart tionde år och om man ser till Sverige blir det alltså drygt dubbelt så glest (vårt minsta gap är 17 år!).

Därför är det inte så konstigt att nästan ingen aktiv varit med om mer än trippel. På 800m finns ingen alls som medverkat mer än en gång och på 1500m är Finlands Jari Venäläinen (3 gånger!) och Ari Suhonen (2 gånger) undantagen.

Bästa svenska tiderna. Nedan redovisas de allra snabbaste svenska Finnkampslöparna på 800m och 1500m "all-time":

Tid	Plac	Namn	Född	År
800m				
1:46.82	1	Åke Svenson	53	1975
1:47.46	2	Torbjörn Johansson	70	1994
1:47.70	1	Johan Rogestedt	93	2014
1:47.76	5	Lennart Skoog	64	1988
1:47.91	4	Kenneth Tholén	69	1991
1:47.92	1	Johan Svensson	89	2012
1:48.00	3	Rizak Dirshe	72	2000
1:48.12	2	Andreas Almgren	95	2014
1:48.13	4	Christer Skoog	65	1989

1:48.25	2	Gunnar Ekman	43	1973
1:48.3m	3	Ulf Högberg	46	1972
1:48.4m	1	Dan Waern	33	1959
1:48.39	2	Anton Asplund	90	2009
1:48.42	3	Joni Jaako	86	2009
1:48.49	3	Jan-Arne Nilsson	51	1975
1:48.5m	1	Ove Berg	44	1967

1500m

3:38.2m	1	Ulf Högberg	46	1974
3:39.48	1	Anders Gärderud	46	1975
3:40.2m	3	Gunnar Ekman	43	1974
3:41.12	2	Björn Nilsson	56	1977
3:41.27	1	Johan Rogestedt	93	2014
3:41.51	3	Lars Ericsson	57	1978
3:41.94	3	Dan Glans	47	1979
3:41.95	2	Johnny Kroon	60	1987
3:42.2m	1	Dan Waern	33	1958
3:42.25	4	Jonny Danielson	64	1987
3:42.59	4	Sverker Svensson	50	1973
3:42.75	4	Jan Persson	61	1981
3:43.02	6	Göran Lundgren	54	1978
3:43.05	5	Johan Engholm	62	1987

Tittar man på topp-15 är skillnaden mellan sträckorna vad gäller den historiska spridningen frapperande. Medan 1500m har en väldig koncentration till 70/80-talen - 12 av 15 tider gjordes då - är 800m ganska jämnt fördelat med tre vardera från 70-, 80-, 00- och 10-talen och två från 90-talet. Dessutom skall man veta att halva 10-talet ju fortfarande återstår. Men hur kan över femtio år gamla resultat alls finnas kvar på en sådan här topplista? En delförklaring är förstås att Dan Waern var absolut världsklass då (1959 t ex rankades han som nr 2 i världen på 1500m) och att hans 3:38.6 på 1500m fortfarande ger 8:e plats på svenska genom-tiderna-listan.

Lagpoängen är det som gäller. Den viktigaste förklaringen är dock att i en tävling som Finnkampen - där löparnas uppdrag är optimering av lagets sammanlagda placeringspoäng - nästan alltid resulterar i lopp där (i frånvaro av harar) benägenheten att ta tidiga fartinitiativ är mycket låg. Alla vill ha krafter kvar till den avgörande spurten. Mest extremt var det 2009 då

loppet inleddes med två 80-sekundsvarv (12 s långsammare vid 800m än i det kvinnliga loppet!) och då Rizak Dirshe vann på 4:21.60! Men även bortsett från 2009 har segertiderna varit måttliga, exempelvis låg de på 3:51-3:55 under fem år i rad 2001-2005. Finnkampen är alltså inte - och har heller aldrig varit - en tävling där man jagar tider utan fokus ligger på placeringar. Men samtidigt är frågan om det verkligen alltid är smartast för båda parter att satsa på ett spurtavgörande. För då är alla sex löparna med och fräscha ut på sista varvet. Det blir trångt och bökigt och små marginaler, dvs ganska lotteriartat.

Taktik är inte = passivitet. Att det ändå oftast blivit så beror på att inget av lagen upplever att de har ett så tydligt kapacitetsövertag att den bästa taktiken är att "springa ifrån", dvs att från början hålla en hastighet som man förmodar att motståndarna inte förmår att följa hela loppet.

På långdistans - där marginalerna är större och tiden att utöva taktiken längre - är ett sådant upplägg inte helt ovanligt, på medeldistans däremot alltså nästan icke existerande. Det vanligaste scenariot är i stället att allas grundplan är den defensiva "jag lägger mig tvåa-trea och avvaktar vad som händer".

Detta trots att initiativtagande - om det inte är dumdrigt - nästan alltid ger ett psykologiskt övertag. För om man styr skeendet från täten efter en plan försätter man konkurrenterna i en situation av osäkerhet, där de hela tiden måste improvisera sitt förhållningssätt till vad som händer.

Johan historiskt snabb. Som man ser listorna ovan blev tiderna för årets dubbelvinnare Johan Rogestedt bland de bästa även historiskt: Han går in som vår 4:e snabbaste någonsin på 800m och som vår 5:e snabbaste på 1500m! På 800m har ingen sprungit fortare på 20 år och på 1500m måste man söka sig nästan det dubbla - 37 år - bakåt för att hitta en bättre tid.

Om man vidgar referensramarna och inkluderar även de finländska löparna handlar det fortfarande om försvarliga tidsrymder: Senast någon var snabbare än 1:47.70 på 800m var Wilson Kirwa år 2000 och på 1500m överträffades 3:41.27 senast av Markku Laine 1981!

Varför blev då 2014 ett så snabbt Finnkampsår på manlig medeldistans? Jo, svaret ligger i att de svenska löparna medvetet satsade på att dra nytta av ett tydligt statistiskt övertag på pappret: På 800m skiljde 1.26 s mellan tredje svensk och första finländare (1:47.20 vs 1:48.46) och på 1500m 2.23 s (3:41.79 vs 3:44.02)!

PS. Rekordhållarna

Ulf Högborgs tid 3:38.2 från 1974 - dvs för fyrtio år sedan - är inte bara den bästa svenska tiden utan också bättre än alla finländska tider i Finnkampshistorien. Fast det är ändå inte det äldsta landskampsrekordet på medeldistans:/

Två år tidigare (1972) vann nämligen Pekka Vasala (som ett par veckor efter Finnkampen skulle ta OS-guld på 1500m) 800m på 1:44.5, vilket då var bara två tiondelar från det gällande världsrekordet!

Finnkampsdominanter

Ulf Högberg har den snabbaste 1500-tiden i finnkampshistorien med 3.38.2. Anders Gärderud den näst snabbaste -3,39,48. Bilden dock från en annan landskamp, mot Storbritannien.

Årets trippel på 1500m är den första svenska sedan 1967, då Högberg, Gärderud och Ove Berg vann.

Födelsedagar 1 januari – 30 juni 2015

40 år

Flodin	Ulrika	STOCKHOLM	1975 02 09
--------	--------	-----------	------------

50 år

Widen (Strand)	Monica	VÄXJÖ	1965 01 05
Sjöberg	Patrik	GÖTEBORG	1965 01 05
Enholm	Martin	HANINGE	1965 02 07
Henriksson	Tord	TÄBY	1965 04 13
Sedlacek	Ulf	UMEÅ	1965 06 10

60 år

Wallin	Pär	ÄLTA	1955 03 06
Fransson	Åke	MOTALA	1955 03 31
Karlsson	Ann-Ewa	VISBY	1955 04 01
Pihl (Johansson)	Helena	KARLSTAD	1955 04 26
Knutsson Stålhandske	Inger	NYNÄSHAMN	1955 05 08
Eldebrink	Kenth	SÖDERTÄLJE	1955 05 14
Green (Larsson)	Ann	VÄSTRA FRÖLUNDA	1955 06 25

70 år

Höök	Lars-Olof	STOCKHOLM	1945 03 01
Nilsson	Åke	GÄVLE	1945 04 29
Blomqvist	John-Eric	ÄNGELHOLM	1945 05 17

75 år

Lagerqvist	Hans	SPÅNGA	1940 04 28
Haglund	Lars	UPPLANDS VÄSBY	1940 05 22
Hörtewall	Sven	BJÄRRED	1940 06 26
Wistam	Bertil	STOCKHOLM	1940 06 28

80 år

Pettersson	Stig	UPPSALA	1935 03 26
------------	------	---------	------------

85 år

Fredriksson	Knut	BENGTSFORS	1930 03 03
Ericsson (Carlsson)	Jenny	SANDHULT	1930 03 27
Lind	Lennart	KIL	1930 04 12
Arvidsson	Lars	HÄLLEFORS	1930 06 03

90 år

Åhman	Arne	UMEÅ	1925 02 04
Eriksson	Per	UPPSALA	1925 04 11

Stödjande intressenter

70 år

Widmark	Walter	HOLMSUND	1945 04 20
---------	--------	----------	------------

75 år

Lindroth	Jan	SOLNA	1940 02 23
Grönblad	Lars	VÄSTERHANINGE	1940 03 24
Rydh	Lars-Olof	SOLNA	1940 05 11

85år

Ländqvist	Lars Eric	LEKSAND	1930 03 30
-----------	-----------	---------	------------

95 år

Åberg	Tore	TÄBY	1920 01 14
-------	------	------	------------

Nya Stora Grabbar

2014 har ovanligt många erhållit SFIF:S hederstecken Stora Grabbar. Vi i föreningen önskar dem hjärtligt välkomna i kretsen!

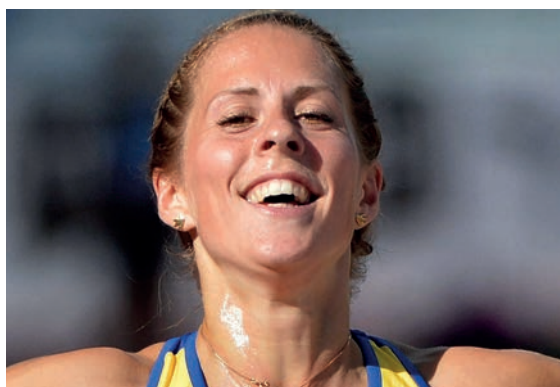
525 Nicklas Wiberg, 850416, FIK Färjestadens, Kalmar SK. Nicklas blev JEM-mästare i tiokamp för 19-åringar 2003 och satte samtidigt svenskt juniorrekord med 7604 poäng. Han har också blivit svensk mästare i sjukamp (inomhus) 2005 och 2007. Han nådde 2008 över 8000 poäng i tiokamp för första gången. Mellan 2005 och 09 toppade han Sverigestatistiken i 10-kamp. Han deltog vid VM i Berlin 2009 och slutade där på 7:e plats med 8406 poäng, vilket raderade ut Henrik Dagårds 15 år gamla svenska rekord.

526 Abeba Aregawi, 900705, Hammarby IF. Abeba är en pågående success-story. Hennes meriter är kolossala och hennes bidrag till svensk friidrott är stora. VM-seger 2013, vinst på IEM samma år och EM-silver 2014, svenska rekord på 800 med 1,59.20 samt 1500 med 3,56,60. Ingen har blivit Stor grabb lika snabbt som hon, Vad har hennes fortsatta karriär att bjuda på?

527 Nadja Casadei, 830403, KA2 IF, IFK Lidingö. Nadja har en lång karriär bakom sig, toppad (hit-tills) med VM-start 2009 och EM-start 2010. På europacupen 2009 nådde hon sitt pers 5905 då blev 8:a. SM i sjukamp har hon vunnit 2007 och ISM i längd 2010. Dessutom mästare två gånger på 4x800 med sin klubb. Ett stort antal övriga placeringar i SM och landskamper med seger 2009 mot Finland och Estland som bästa placering. 2012 blev hon tvåa i finnkampen i längd på perset 6.33.

528 Charlotta Fougberg, 850619, Ullevi FK. Charlotta fick ett stort genombrott på 3000m hinder 2014 med silver på EM i Zurich. Hon satte ett fint svenskt rekord med 9.23,96. 2010-13 vann hon SM på hinder. I Finnkamperna har Charlotta varit lyckosam; vinster på 5000m 2011, 13 och 14. Mer är att vänta från Charlotta!

531 Malin Dahlström, 890826, Ullevi FK. Malin vann SM 2011. Hon har representerat Sverige på IEM 2011 och 12 och EM 2012, samt i ett antal landskamper. Hennes bästa resultat är från 2012 på 4.40.

529 Erica Jarder, 860402, Väsby IK, Spårvägens FK. Erica har efter att ha varit lovande i ett antal år nått världseliten i längdhopp. Hon var 10:a på VM 2013, 8:a på IVM 2014, bronsmedaljös på IEM 2013 och 8:a på EM 2014. Finnkamperna har hon vunnit 2012-14 och SM 2007, 09, 12, 13 och 14. Hennes personliga rekord är f.n 6.68cm.

Nr 530 Adil Bouafif, 78-12-31. Hässelby SK

532 Olle Walleräng, 850205, Råby-Rekarne FIF, Hammarby IF, Spårvägens FK. Olle var framgångsrik som junior, han blev 3:a på 1500m på JEM 2003, Han har vunnit SM på 1500m 2008 och 5000m 2009, 12 och 14, och han har vunnit terräng-SM 2010. I Finnkampen har han vunnit 5.000 m 2009 och 12.

SM-golfen

Årets golfmästerskap attraherade förvånansvärt få deltagare. Resan till Umeå förefaller ha avskräckt många av de vanliga deltagarna. Endast sju golfare kom till start, vilket var synd, eftersom vår stödjande intressent Walter Widmark och Umeå GK ordnat en väldigt trevlig tävling. Klubbens pro, Mathias Ferry, tog sig tid att spela och guida oss. Umeå GK:s främsta spelare, Michaela Bordianu, var också med och de båda spelade propagandagolf.

Mästare bland de Stora blev Karin Lundgren som spelade in 42 poäng, vilket tyder på att hon tränat flitigt. Bland de stödjande var Stickans sambo, Ulla Olsson, bäst med 31.

Stort tack till Umeå GK och till Walter Widmark för hans engagemang. Nästa år samlas vi i Söderhamn och hoppas och tror att alla som tidigare tyckt att SM-golfen varit intressant dyker upp igen!

Samling innan allvaret börjar! Hasse, Åke, Karin, Berra, Ulla Stickan och Walter.

Stickan överlämnade vandringpriset till Karin.

Walter och Ulla. Deltagarna i klassen för Stödjande.

Tecknar-Anders gjorde nedanstående roliga karrikatyr av vår nya styrelseledamot Linda. Jämte Ann-Louise Skoglund bidrog hon kraftfullt till att intresset för kvinnlig friidrott i Sverige ökade stort.

Linda Haglund tror på det goda ledarskapet

Med Linda Haglund har Stora grabbarna för första gången fått en 56:a - den berömda årgången av idrottsstjärnor - i styrelsen. Annemarie Nenzell intervjuar.

Lindas idrottsbana tog sin början när hon var 11-12 år. Hon var snabbast i skolan. Hennes idrottslärare eller gymnastiklärare, som det hette då, Astrid lade märke till henne och tipsade om Hanvikens SK i Trollbäcken,

Linda minns att hon tog sig dit, satte sig på läktaren och tittade på. Hon vågade sig inte ned innerplan för att delta i träningen.

– De verkade så duktiga, minns Linda.

Astrid frågade Linda hur det gått och hon berättade vad som hände. Astrid uppmuntrade till ett nytt försök. Hon gjorde det första 100- metersloppet samma kväll och klockades för 13.5 sek, nytt klubbrekord, och det barfota.

Vid nästa träning slog hon nytt klubbrekord igen, 13,0 med spikskor denna gång. Samma år gjorde hon 12,7. Fortfarande utan träning.

Redan som 16-åring deltog Linda i OS München.

Linda stannade förresten i Hanvikens SK under hela sin karriär.

– Jag är lite hemkär av mig, säger Linda. Lindas bror Jimmy spelade ishockey i Djurgårdens A-lag.

Efter några år sökte Linda efter nya utmaningar, närmare bestämt i Finland. Dåförtiden var det löparundrens land i världsfriidrotten.

Hon skrev till Mona-Lisa Strandvalls tränare, Pertti Helin. Men inget svar kom. När hon pratade med sin mamma föreslog hon att ringa honom. Du kan bara få ja eller nej.

Linda ringde och fick ett ja. Linda åkte till Helsingfors och fick träningsprogram av Helin. Linda påminner om att Pertti Helin var fysiolog och vetenskapsman, inte bara tränare.

– Han var en skolad tränare, och jag förstod sättet på det han talade. Hur mycket om vad ”flow” betyder i sprint, säger Linda.

Helin var influerad av ryssarna vars sprinters, till exempel Borsov, tränade balett.

Så började hon resa en gång i månaden till Helsingfors för att träna tillsammans med Mona-Lisa Strandvall och Pirjo Hägglund.

Passen tillsammans var rena tävlingarna, minns Linda. Lyft kom inte bara i träningen utan också i tävlingarna.

Allra vassaste loppet i Lindas karriär tycker hon ägde rum på ISTAF-tävlingarna i Berlin då hon slog Evelyn Ashford och gjorde 11.06. Tiden kom inte att gälla som svenskt rekord på grund av för stark vind.

– Det var nog ingen vind, tror det var ösregnet som ställde till det för vindmätaren, säger Linda.

Den stora prestationen kom vid OS i Moskva 1980 där hon tog en fjärde plats, bara hundra delen av en sekund från en bronsmedalj.

Bragden var desto större eftersom förberedelserna stördes av en knäskada som opererades så sent som på våren. Linda hade bara få lopp i skarpt läge bakom sig före OS. Ett av dem var ett 200

meterslopp på Stockholms stadion med bland annat Kenth Rönn som sparring.

Då ska vi veta att Linda var en erfaren sprinter i världsklass. Hon tog silver vid EM 1978 och vinst vid inomhus-VM var ett par imponerande meriter före OS.

Att hon klarade de fyra loppen i OS från försök till final var med andra ord ännu ett bevis på hennes världsklass som sprinter.

– Jag var nog gladast över fjärdeplatsen med tanke på en så skadedrabbad försäsong, säger Linda som minns att förbundstränaren ansåg att den missade medaljplatsen var ett misslyckande och vägrade tala med henne länge efteråt.

Kom ihåg att fortfarande står sig Lindas svenska rekord på 11,16 på 100 meter.

Året efter OS i Moskva kom katastrofen - ett dopingprov gav utslag som gjorde att Lindas fortsättning på löparbanan stoppades. Linda hade av misstag fått i sig tabletter från sin tränare Pertti Helin. B-vitaminer var tabletter mot reumatism som innehöll anabola steroider. Svenska Fridrottsförbundet friade Linda, inte minst för att det andra, B-provet, var negativt. Men det internationella friidrottsförbundet avstängde henne.

Linda är bestämd. Den här historien har hon lagt bakom sig. Men hon vill säga att det först var ett antal år efteråt som hon förstod det trauma hon hade gått genom. Hon förberedde sig för en come-back på 90-talet i USA när hon insåg att tävlingsfriidrotten var ett avslutat kapitel. Allt driv och allt intresse var borta.

Linda utbildade sig i USA, återvände till Sverige. Hon arbetar sedan många år som idrottslärare och resurs för elever med särskilda behov.

Hon jobbar också med konst och design och har skrivit och utgivit två böcker bland annat ”Lindas må bra bok”.

Det som bar genom åren är en positiv syn på livet och den stora och varma familjen och släkt med danskt påbrå. Idrottsintresse finns där. Hennes bror spelade i Djurgårdens A-lag i ishockey.

Hon blir varm i rösten när hon berättar om gemenskapen i landslaget, vänner som Annette, Kristin och Ann-Eva. Linda kämpade sig till ett stafettlag på 4x100 vid EM i 1978. Hon är övertygad, utan den sammanhållningen i ett dystert Prag hade hon aldrig tagit en silverplakett. Hon tillägger att stafettlaget överraskade med ett riktigt bra resultat. Vi lyfte varandra. Vi hade vilja och visioner, säger Linda.

Hon tycker att kamraterna ska vara stolta över sin tid i landslaget, deltagande i OS och EM. Men det är inte riktigt så. Det tycker hon är synd.

– Det är som om bara guldmedaljer räknas. Det är ju tråkigt med fokuseringen bara på Bolt. Jag brukar säga att det är åtta som springer en final. Hur vore det om bara en sprang i finalen. De som inte vinner kan ju ha gjort fantastiska prestationer.

– Det blir ingen harmoni i idrotten om det inte är många som tävlar. Kampen glöms bort, den som är så viktig del i friidrotten.

Linda pratar engagerat om det goda ledarskapet. Det handlar inte bara om prestation, det handlar om att leda med hjärta och känsla för individen.

– Sådana ledare behöver vi skolan, i friidrotten, i hela världen. Det jag kan säga om Pertti var att han var tränare men inte en ledare.

Nu ser Linda fram emot att informera om medlemmarna i Stora grabbarna, det är så många som är värda att lyftas fram.

Landslagslöparen Fredrik Uhrbom har skrivit tankvärt om skandalen med Adil Bouafif. Fredrik är på väg mot att själv bli Stor Grabb. Man får hoppas att poängen han missat till Adil inte omintetgör hans chanser.

Förvånad?

Förvånad? Den frågan har ställts bland löparna efter att vi fick veta att Adil skulle ha åkt fast för EPO. Svaret som samtliga har givit är: Nej! Varför blev ingen riktigt förvånad när de fick höra nyheten?

Svaret ligger nog i att Adil aldrig riktigt har varit en del av svensk löpning. Han har för det mesta varit och tränat i Marocko för att sedan flygas in till SM-tävlingarna. Detta för att ta SM-poäng till sin klubb och få bonuspengar, som han sedan har kunnat leva av. Detta upplägg har ogillats av många och Adil har ibland fått stå symbol för det vi har kommit att kalla brevådelöpare. Men är det faktum att han inte har varit en del av svensk löpning, på sådant sätt att han inte tränat eller varit med i någon träningsgrupp i Sverige, ett skäl till att vi inte är förvånade? Nej, det är nog bara ett litet uttryck för xenofobi inom den svenska löpargemenskapen. Ett ogillande att någon kommer utifrån och vinner medaljer och tar landslagsplatser, utan att tillför något, utan att vara en del i det övriga gänget, så som man är när man ingår i en träningsgrupp. Samma skepsis som varit riktad mot Adil är också riktad mot t.ex. Abeba.

Istället rör det sig nog om att han har kunnat vara i rätt usel form och sedan åkt till Marocko i en 6 veckor för att sedan komma tillbaka och utklassa alla. Samtidigt då Marocko är känt i löparvärlden för en utspridd dopingkultur och för att vi vet att träningskompisar till honom i Marocko har åkt fast. Därför var nog ingen riktigt förvånad! Utan

misstanken fanns nog där hos många, även om man slog bort den med tankar likt ”men varför skulle han?” Men när bomben släpps så blir det bara en bekräftelse på de tankar man haft men inte till fullo uttryckt. Även fast Adil alltid i vårt sällskap varit en trevlig, glad och skämtsam prick!

Men hur känns det då, som en konkurrent, när man får ett sådant besked? Först blir man bara förbannad! Sedan vill man ha upprättelse! Jag vill ha mitt SM guld på 10000m från 2011! Jag minns hur besviken jag var efter att han tog mig i spurten. Jag misstänkte starkt att han var dopad då och om han är dopad nu så bekräftar det bara mina misstankar. Jag är berättigad till det Guld!! Efter skriket om upprättelse så börjar man fundera lite mer. Få mer förståelse för Adil.

Jag sitter med mitt välbetalda heltidsjobb och springer lite på kvällarna. Samtidigt är jag så pass bra att jag kan vinna SM-medaljer och få stålla upp i landslaget. Men även om löpning är en passion och ett stort intresse så står mitt liv och min familjs försörjning inte och faller med om jag levererar på banan. För en sådan som Adil är det annorlunda. Han kommer från fattiga förhållanden i Marocko och att leverera på banan är ett sätt att få lite välstånd, att kunna försörja sin familj. I ett sådant läge är det inte bara att stålla sig på startlinjen för att ha kul! Det är en fråga om ens egens och ens familjs framtid och försörjning. Utifrån det perspektivet är det lättare att förstå att man är villig att göra saker för att säkerställa detta. Saker som en

hobbylöpare som jag inte ens skulle kunna tänka på. Jag minns när jag var i Marocko och diskuterade detta med löparna där. De såg t.ex. EPO som en möjlighet kunna tjäna pengar och försörja sig och inte som ett brott! Brott är just så som jag ser på det!

Jag har länge funderat på varför folk dopar sig. Och det finns ju då två sorters doping. Den klantiga: dvs. att man får i sig något genom ett kosttillskott som man inte borde få i sig. Detta är oerhört klantigt och som elitidrottare är det något man ständigt måste vara vaksam på. Men denna form av dopingöverträdelse skulle jag ändå kunna förlåta. Även om det är väldigt idiotiskt att utsätta sig för risken genom att äta kosttillskott som man inte vet om de är ordentligt kontrollerade. Själv äter jag inga kosttillskott just av denna anledning.

Den andra formen är att man medvetet och planerande tar något som höjer prestationen för att prestera på mästerskap etc. Det är en form av bedrägeri, man bedrar sina motståndare, man bedrar publiken, man bedrar arrangören, man bedrar sin klubb och man bedrar sporten. Jag ser det som en kriminell handling. När man gör detta så har man inget i idrottsvärlden att göra! Det är just detta

Adil är misstänkt för! Spontat så skulle man bara vilja diskvalificera honom från samtliga tävlingar han deltagit i. Men varför gör folk detta? Bedrar vänner och andra som ställer upp för dem och hjälper och stöttar?

Svaret måste som jag ser det finnas i det som ligger till grund för annan kriminalitet i samhället dvs. fattigdom och att genom brottsliga handlingar kunna försörja sig, eller ta sig uppåt i samhället. Jag tror inte många dopar sig för t.ex. ära i dagens friidrottsvärld, utan det är för att prestation är lika med försörjning och välstånd. Och dopingen blir ett enklare sätt att nå detta!

Nu står hans klubb och förbundet med skägget i brevlådan. Förbundet har inte kunnat göra något mer än att ha haft mer kostsamma tester för att upptäcka dopingen tidigare eller i bästa fall ha avskräckt. Hans klubb som ställt upp så oerhört mycket för honom, de får skit i media! Men de är nog egentligen de största offren i det här. Folk som ideellt kört runt honom i landet så att han ska kunna tävla under Ramadan eller ställt upp på andra sätt. Snacka om att bita handen som föder en!

Nu vet jag inte vad detta oplanerade inlägg mer ska ta vägen. Så jag lägger ner. Jag fick i alla fall skriva av mig lite frustration.

Matrikeländringar

Nya Stora Grabbar

525 Wiberg	Nicklas	Stagneliusgatan 41 B	392 37	KALMAR
526 Aregawi	Abeba			
527 Casadei	Nadja	Kolmårdsvägen 37	181 64	LIDINGÖ
528 Fougberg	Charlotta	Lövskogsgatan 5 B	413 20	GÖTEBORG
529 Jarde	Erica	Lyngbyvej 72, 3 tv	2100	KÖPENHAMN Ö DK
530 Bouafif	Adil	Pargasgatan 10	161 71	KISTA
531 Dahlström	Malin	Skogsmilsgatan 31	421 37	VÄSTRA FRÖLUNDA
532 Walleräng	Olle	Drottningvägen 5 B	181 32	LIDINGÖ

Ny adress – Stora Grabbar

Aruhn	Lena	Ekorrvägen 16	181 44	LIDINGÖ
Bergqvist	Kajsa	Norr Mälarstrand 96	112 35	STOCKHOLM
Dahlgren	Jan	Vattumannensgata 140	136 62	BRANDBERGEN
Green	Ann	Smyckegatan 84	426 51	VÄSTRA FRÖLUNDA
(Larsson)				
Gustafsson	Eva	073-0324090		
Johansson	Curt	Gustavslundsvägen 155 A	167 51	BROMMA
Jons	Mattias	Jesper Svedbergsgatan 9	791 36	FALUN
Jungmark	Ebba	Fagottgatan 2	421 41	VÄSTRA FRÖLUNDA
Klüft	Patrik	Getfotsvägen 11	122 46	ENSKEDE
Lind	Lennart	Hanemålavägen 76 B	382 39	NYBRO
Levi	Christina	Fredriksdalsplatsen 2	254 37	HELSINGBORG
0760-149601				
Mårtensson	Erica	Rödkålsvägen 3	582 75	LINKÖPING
073-3665876				
Nordin	Jimmy	Norra Kungsg 39	803 23	Gävle
Sandin	Beatrice	(fd Dahlgren)		
Sjöqvist	Erik	Svensenga 82	NO 0882	OSLO
Torstensson	Torsten	0725-301416		

Avlidna – Stora Grabbar

Källevåg	Bertil	2014.10.02	Stor Grabb 210, År 1960
Liljekvist	Hans	2014.06.13	Stor Grabb 111, År 1946
Nilsson	Roland	2014.02.21	Stor Grabb 143, År 1949

Ny – Stödjande intressent

Edlund	Östen	Kvarntorpsvägen 9	183 55	TÄBY
--------	-------	-------------------	--------	------

Ny adress – Stödjande intressent

Duvander	Åke	Ryssjevägen 7	296 92	YNGSJÖ
Gröön	Bernt	Norrgatan 24 lgh 1105	352 31	VÄXJÖ

GLÖM EJ ATT ANMÄLA ADRESSÄNDRINGAR TILL
MATRIKELANSVARIG e-post torsten.karin@gmail.com

Umeå 2014

Karl-Uno kollar in läget.

...vilket även ordförande Björn gör!

Tre tunga årsmötesrepresentanter; Lennart Jonsson Stikkan Pettersson och Åke Nilsson

Irene Ekelund och Kim Amb erhåller sina fadderstipendier vid invigningsceremonin. Björn Nilsson delar ut, Åke applåderar och Gunilla Karlmark och Maj-Lena Lundström håller standaret på plats.

Rapport från SM 2014 i UMEÅ

Björkarnas stad Umeå och IFK UMEÅ stod som årets SM-arrangör i fri idrott. Vi som var där fick uppleva väldigt fina arrangemang och ett utomordentligt gott omhändertagande av Stödjande Walter Widmark (Bengt Persson- Widmarks bror BP kallad) samt Stora Grabben Karl-Uno Olofsson. Umeå kommun visade sig från sin generösa sida och bjöd bland annat på en fantastisk bankett med fina norrländska råvaror. Som vanligt önskar jag att fler Stora Grabbar borde sluta upp och ta chansen att träffa gamla vänner från tiden då det begav sig.

Vi fick se fina tävlingar och för arrangörsklubben IFK UMEÅ var det glädjande att sprintertiteln gick till deras medlem Odain Rose. Mikael Tornèus gladde med 8.01, Daniel Ståhl kastade fina 63.69 i dikus. Det var härligt att se Khaddia Sagnia på banan igen liksom Ebba Jungmark, som dock efter skador inte kunde visa sin sedvanliga storhet. Vi tror att du kommer igen Ebba. Som vanligt fortsätter ”Librands underbara resa genom Sverige” (för att travestera Selma Lagerlöf). Denna gång berättar jag om UMEÅ som vi fick uppleva tillsammans med vår kunnige guide Sven Hanell.

Umeå med epitetet ”björkarnas stad” fick sin förklaring via den stora branden på midsom-
mardagen 1888 då en våldsam brand ödelade stora delar av dåvarande Umeå. Av en befolkning på 3000 blev 2300 hemlösa. Vid återuppbyggnaden beslöt man t.ex. att göra bredare gator och att plantera björkar som ”brandskydd”, dvs de gröna bladen skulle kunna förhindra spridandet av eventuell eld. När vi åkte förbi det gamla fängelset, byggt 1861, berättades det att fångarna som hörde och såg förödelsten med all rök komma mot dem ropade ”släpp ut oss innan vi blir innebrända”. Men strax innan fängelset stannade branden av och fångarna blev kvar i sin ”bostad”. För

uppbyggnaden av staden efter branden anställdes en stadsarkitekt från Stockholm, F.O. Lindström, vilken genast satte igång med arbetet.

Nyckelord för det framtida Umeå är 52.4, 5km, 200 000, ringled och förtätning. Umeå fick för ett par år sedan ett pris av Sveriges arkitekter för sin översiktsplan. Där har man tänkt helt nytt. I stället för att göra nya områden utanför staden med därmed följande stora kostnader för VA, vägar m.m. vill man FÖRTÄTA inom 5KM från centrum. Man ska bygga på höjden i stället men med en maxhöjd på 52.4 m över havsytans nivå. Denna begränsning har att göra med flyget. Ingen politiker vill att den nuvarande flygplatsen skall behöva flyttas. Politikerna har satt upp det ambitiösa befolkningsmålet på 200 000 invånare år 2050. Nuvarande befolkning uppgår till 118 000 och varje år ökar befolkningen med ca 1000 inv. Trafiken har man tänkt lösa med en RINGLED som dock blivit något försenad.

Umeå är också Norrlands största industristad med även där en kraftig expansion. Det finns inte många industriskorstenar men tack vare samarbete med universitetet har en rad nya företag kommit till. Det finns även kvar några ”traditionella” industrier som SCA och Volvo Lastvagnar. Exempel på nya företag är Oryx (simulatorer till gruvindustrin). Ett roligt exempel på kreativt tänkande är den unga företagaren Ida Backlund. För 5-6 år sedan gick hon in till en bank i Umeå och ville låna pengar för att starta ett företag som skulle sälja löshår via internet. Banktjänstemannen var mycket tveksam och det blev inget lån. Hon fick låna ihop av familj, släkt och vänner. Idag säljer detta företag Rapunzel of Sweden till över 30 länder och räknar i år med en omsättning på 100 miljoner kronor – otroligt men sant!

Stora byggprojekt som jätteprojektet Väven där kommunen och fastighetsbolaget Baltic-gruppen (stadens stora bygg- och fastighetsbolag) bildat ett gemensamt bolag för att bygga detta kulturhus, som skall inrymma både kommersiella och kommunala ytor och som invigs 21 november i år. Bl.a. skall stadsbiblioteket och Folkets bio samt kvinnohistoriskt museum m.m. flytta dit. Andra stora byggprojekt är ett nytt badhus efter flera års "långbänk".

Umeå är i år Europas kulturhuvudstad och det märktes på den stora operasatsningen. Operan fyller 40 år och detta jubileumsår har man tagit sig an ett gigantiskt projekt av Strauss opera Elektra på kaserngården i Umestan där militärförläggningen I 20 tidigare höll till. Det blir garanterat en helt unik föreställning i kolossalformat. Containerar med "blod" kommer att flyta på platsen och jättebyggkranar ingår också i föreställningen.

Den 1 februari i år invigdes det speciella museet GUITARS-the museum. Där finns en unik samling av gitarrer, basgitarrer och andra prylar skapade av bröderna Åhden. En journalist från världens största gitarrtidning skrev entusiastiskt sex sidor om detta museum.

Vid Järnvägstorget klev vi ur bussen för att titta på det unika konstverket LEV, skapat som en hyllning till Sara Lidman (bygdens stora Författarinna). I folkmun kallas denna gångtunnel (ca 75 m lång) för "Saras tankegång" (en vits som även ödmjuka Göteborgaren Librand tycker är ganska bra). Detta fantastiska glaskonstverk är ett av Europas största och rönt stor uppskattning bland deltagarna. Vår resa fortsatte förbi Norrlands första lasarett byggt norr om Gävle i mitten på

1780-talet och som alltså skulle betjäna hela norra Sverige. Där fanns 8(!) platser plus 2 för "de ursinnige"- that's all!

Vi åkte vidare och igenom ett känt område "Umedalens skulptur". Här invigdes 1934 ett "sinnessjukhus" med ungefär 1000 patienter och 500 anställda. Man var i princip självförsörjande när det gäller grönsaker, potatis m.m. och man hade eget snickeri, skomakeri, tvätteri m.m. Detta mentalsjukhus blev nedlagt på 1980-talet och är nu omvandlat till ett unikt konstområde där man vartannat år inbjuder internationella konstnärer att ställa ut. I de gamla byggnaderna finns också en mängd olika företag etablerade.

Vi åkte också förbi det nya området konstnärligt campus förnämligt placerat vid älven. Där finns bl.a. Bildmuseet, Arkitekt-, Konst- och Designhögskolan. Den sistnämnda är mycket högt ansedd internationellt och har studenter från 27 länder.

Vi avslutade resan med ett besök i IFK Umeås imponerande klubblokal. Där fanns Toini Gustavsson (skidlegendar) på plats och hade fixat fika. Walter Widmark berättade om sin bror Bengt Persson, BP, vars digra medaljsamling finns i lokalen. Efter fiket visade Toini hennes och Assar Rönnlunds medaljsamling - imponerande.

Avslutningsvis delade STORA GRABBAR ut två stycken stipendier à 8000:- till våra lovande ungdomar Irene Ekelund (sprint) samt Kim Amb (spjut). Det är glädjande att se att det ständigt dyker upp nya lovande ungdomar vilka blir intressanta att följa i framtiden. Jag tänker även på vår lovande 800- meters löpare Andreas Almgren.

Det gäller att synas i mängden.

Vi tar fram budskap, bilder, postrar och information i färg och svart-vitt på många olika material. Vi klarar format upp till 150 cm bredd och i obegränsad längd och ännu större format med hjälp av våra kollegor i Intercopy.

Vi har en mängd material att välja mellan beroende på var och hur informationen ska presenteras. Det kan vara allt från banderollväv till papper och tyg, för både inom och utomhusbruk.

Vi monterar, laminerar samt sätter i olika system. Till skyltfönstret, kundentrén, mässdeltagandet med mera. Behöver du en poster, beställ via vår hemsida, där finns även en färdig grundmall för den som önskar.

Kph[®]

Kph Trycksaksbolaget AB
Kungsgatan 66, Box 1963, 751 49 Uppsala, 018-781 81 00
Kanalvägen 5A, InfraCity, 194 61 Upplands Väsby, 08-594 119 50

www.kph.se